

Motion

1982/83: 1837

Blenda Littmarck

Översyn av semesterlagen

Enligt semesterlagen är frånvaro från arbetet på grund av arbetsskada semesterlönegrundande. Detta gäller även om den anställde inte utfört något arbete alls under kalenderåret och även om den anställde inte senare kan återgå i arbetet.

Praktiskt taget alla arbetstagare omfattas vid arbetsskada av trygghetsförsäkringar som tecknats av deras arbetsgivare. Dessa försäkringar garanterar att arbetstagare som skadas i arbetet erhåller full ersättning för inkomstförlust till den del han inte erhållit sådan ersättning enligt lagen om arbetsskadeförsäkring.

Vid bestämmande av inkomstförlusten medräknas även vad den anställde skulle ha intjänat i "semesterlön" om han inte hade skadats.

Eftersom den arbetsskadade sålunda genom försäkring garanteras full ersättning för inkomstförlust, inkl. förlorad semesterlön, kan den arbetsskadade därför inte gärna anses ha någon ytterligare rätt till ersättning från arbetsgivaren.

Semesterlagens bestämmelser för beräkning av semesterlön har emellertid erhållit en sådan lydelse att de ger intrycket att ersättning som erhålls från avtals- eller socialförsäkringen inte, i fråga om semesterrätt, skulle träda i stället för ersättning utgiven av arbetsgivaren. Med hänsyn till den oklarhet som bestämmelserna föranleder finner jag det nödvändigt med ett klarläggande.

De berörda bestämmelserna i semesterlagen bör kunna upphävas eftersom förlust av lön för semester som skulle intjänats under sjukdomstiden aldrig uppkommer.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen beslutar anta följande förslag till ändring av semesterlagen (SFS 1977:480) 17 § p. 1: "ledighet på grund av sjukdom i den mån frånvaron under intjänandeåret icke överstiger 180 dagar."

Stockholm den 25 januari 1983

BLENDA LITTMARCK (m)